

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALA INFIINȚATA IN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminecă, sub direcția unu comitet.
Inscris în Reg. Publ. la Trib. Sibiu sub Nr. 37-1943

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și cultura
poporului român, „Astra”

Pilda împărătească

Astea nu-s vremuri de petrecere și de risipă. Cea mai mare parte dintre țările europene s'au încă adânc urmele războiului care s'a sfârșit acum doi ani. Intre ele, din nefericire, se află și țara noastră, care tocmai atunci când rădădăuam că a ajuns la liman, a fost lovită de plaga secetei. O secetă cumplită, cât pe alocuarea mor oamenii de foame. O secetă îndelungată, căci țre de doi ani de zile, cum nu s'a mai pomenit de mult. Țla noastră darnică în rod bogat ca biblicul Canaan, și-a zăvorit cămările belșugului. Sufăr oamenii și sufăr dobitoacele.

Că mai sunt și acum destui destrăbălați care se îmbuibă și își lac de cap, e prea adevărat. Luxul și risipa lor — care ar putea leci multe suferințe — nu pleacă din cămările tecăruite cu toate bunățile, din hambarele umplute la vreme și din pungile lor grase, ci din pustiul care le întunecă sufletele roase de viermele egoismului și din nesimțirea lor dobitocească. Oamenii aceștia, ne-oameni, nu au conștiință morală. De aceea nu știu ce-i cumpătarea, de aceea nu cunosc milă stivirea față de cei poipiți de nevoi.

Pentru unii ca aceștia, pilda pe care a dato Majestatea Sa Regele Mihai I trebuie să fie de învățătură.

Știm cu toții cât de scumpă este inimii fiecărui Român ziua ce 10 Maiu și cu câtă însuflețire o prăznuim an de an. Parăzile și ospetele de bucurie împreunate cu această mare sărbătoare națională, erau la locul lor, când aveam cu ce le face. Acum, însă, lipsurile sunt atât de mari încât însuși Majestatea Sa Regele a hotărât ca să se prăznuiască ziua de 10 Maiu fără niciun fel de cheltuieli, iar banii cari s'ar fi cheltuit în acest scop, să se întrebuinteze pentru ajutorarea regiunilor infometate.

Așa trebuie; așa se cade; așa-i creștinește și omenește.

Nu se poate ca unii să petreacă în vreme ce alții zac flămânzi și betegi ca săracul Lazăr la poarta bogatului din Evanghelle.

Pilda aceasta pleacă din scaunul cel mai de sus al țării noastre, dela tronul reșesc. E pilda împărătească și se cade s'o urmăim în orice împrejurare.

Redacția

Cehoslovacia: prietena noastră

Cu prilejul zilei de 10 Mai a sosit în țara noastră Subșeful Marelui Stat Major al armatei cehoslovace, generalul Heliodor Pika. D-sa a primit din partea Președintelui Beneș cinci mil de decorații pe care le-a conferit ofițerilor și soldaților români luptători pentru libertatea Cehoslovaciei.

Gestul Cehoslovaciei, a acestei țări vecine care ne-a fost prietenă în vremuri bune dar care ne-a arătat prietenie, mai cu seamă, în vremuri grele, are un răsunet adânc în sufletul poporului român.

Și înainte de primul războiu mondial, viața de luptă și jertfe a fost dusă de Cehi și Români împreună. La sfârșitul acelu războiu, Cehoslovacia și România, cu hotarele împinse, au cimentat și mai mult legăturile lor de prietenie. Anii de pace au trecut. Peste Cehoslovacia ca și peste țara noastră s'au abătut timpuri grele. Al doilea războiu a fost un prilej de încercare a legăturilor noastre. Prietenia s'a dovedit a fi sinceră. În luptele din munții Cehoslovaciei — și cine nu-și amintește de munții Tatra? — soldații români, alături de aliași, au luptat eroic, s'au jertfit cu drag pentru libertatea bunilor noștri vecini. După eliberarea Cehoslovaciei de sub ocupația armatelor nemțești, conducătorii politici ai țării vecine s'au așezat

la lucru. Nu ne-au uitat însă nici pe noi. La conferința de pace ținută la Paris, când încă se mai discutau drepturile noastre asupra Ardealului, Cehoslovacia, prin reprezentanții săi, ne-a luat apărarea. Și ne-a susținut cu stăruitoare căldură, cu prietenie, cu adâncă înțelegere. Generalul Pika a arătat atunci jertfele mari făcute de România pentru cauza Națiunilor Unite. Și cuvântul său a căzut greu în cumpăna dreptății noastre.

Azi, Președintele Beneș a mai adăugat încă un prețios inel la lanțul prieteniei ceho-române. Gestul Președintelui a fost împlinit de generalul Pika, marele prieten al poporului român.

La bine ca și la rău, aceste două popoare au pășit împreună. Istoria noastră se împletește cu cea a poporului cehoslovac. Așa a fost și, cu aceste gânduri, rămânem în credința că așa va fi și în viitor.

A. Madru

SEM N BUN

Generalissimul Stalin a primit la Kremlin vizita d-lui Harold Stassen, fruntaș al partidului republican din statele Unite ale Americii. Cel doi bărbați de stat au vorbit mult întreolaltă și convorbirea lor a

Recunoștința copiilor

În vremurile grele de astăzi, elevii și profesorii dela liceul „Gh. Lazăr” din Sibiu s'au gândit să ajute direct pe elevii și profesorii liceelor din Iași. Au fost trimise până acum peste 65 colete de câte 10—20 kg. cu alimente la adrese individuale. Pe lângă ajutorarea sigură a celor lipsiți, felul acesta de a fi puși în legătură directă elevii între dânși face ca apropierea sufletească să fie mai mare și mulțumirea celor care fac binele să fie mai adâncă. Dăm una din scrisorile de mulțumire venită dela Iași, către aceia care i-au ajutat:

Domnilor elevi ai clasei a III-a A, liceul „Gh. Lazăr”. Sibiu.

Fraților,

Vă mulțumesc călduros pentru cele trimise, însă aș vrea să știu cine sunt acei camarazi care au contribuit la ajutorarea mea. Nu știu și nu-mi pot închipui însă, de unde mă cunoașteți. Cu ajutorul Dvs., familia mea va putea să lupte contra greutăților, cel puțin două săptămâni. Eu n'am tată și mama, cu un biet salar de învățătoare, nu ne poate întreține pe trei copii la școală. Seceta ce s'a abătut asupra noastră a adus mari neajunsuri. Tifosul și tuberculoza seceră zilnic zeci de vieți. Goală, flămândă, și înghețată, populația Iașului se sbate astăzi în cea mai neagră mizerie. Au mai fost vremuri grele, însă, spun bătrânii, niciodată țara n'a trecut prin asif de încercări. Lada am expediat-o înapoi chiar astăzi. Încă odată, vă mulțumesc și vă rog să-mi răspundeți.

Cu frățescă camaraderie,
Stoian Gh. Virgiliu cl. IV

Ca această scrisoare s'au mai primit multe altele. Este mijlocul cel mai sigur pentru a îndălta sufletul copiilor, deprinzându-i cu fapta bună, cu mila și dragostea față de aproapele. A. V.

fost publicată pe larg de gazetele din țară și din străinătate.

Generalissimul Stalin a arătat că deși U. S. A. este o țară cu economie capitalistă iar Uniunea Sovietică o țară cu economie socialistă-leninistă, ele pot să colaboreze foarte bine întreolaltă, numai să aibă dorința de a colabora. Fiecare popor — a spus Generalissimul Stalin — își alege regimul politic și sistemul economic care-i place. Nu există între țări și popoare deosebiri cari să împiedice conlucrarea lor.

Spusele Generalissimului Stalin sunt încă un semn bun pentru toți oamenii dornici de pace și propășire.

PE URMELE DOMNULUI

„Eu sunt — Hristos, — Cel ce grăiesc cu tine“

Stănta Evanghelie dela Ioan, în Capitola 4, 5—42, care se cetește în a cincia Duminecă după Învierea Domnului, zugrăvește adevăruri mari, adânci și veșnice, așa cum de altfel aflăm în fiecare din paginile sf. Scripturi.

Aici, Mântuitorul Isus Hristos este arătat stând de vorbă cu o oarecare femeie din Samaria, venită să scoată apă din fântâna patriarhului Iacob. Domnul îi arată amănunte din trecutul ei întunecos și îi luminează mintea spre cele ce o să se întâmple în lume prin a Sa venire.

Samarineana se minunează și frica o cuprinde, înțelegând că stă în fața unui om care „toate le știe“. Și, așa mirată, se încumetă totuși a zice: „Știu că are să vie Mesia, adică Hristos, și când va veni Acela, ne va spune toate“ (Ioan 4, 25).

Iar Isus îi răspunde: „Eu sunt — Hristos, Cel ce grăiesc cu tine“. (Ioan 4, 16).

Luminos și mântuitor răspuns! Dar nu numai pentru femeia Samarineancă, ci pentru tot sufletul omenesc, care îl caută pe Mesia, pe Hristos.

Din sf. Liturghie, din toate rugăciunile ei, răspunsul acesta răsbate cu putere. De acolo, Hristos îi se adresează, creștine, și îți zice: Iată, Eu sunt, Cel ce m'am jertfit și mă dau spre mănăcarea ta, ca să dobândești iertare de păcate și viață veșnică. Din sf. Taine, Hristos îți răspunde pentru fiecare prilej de învoire și sfințire, zicându-ți: Creștine, iată, Eu sunt Hristos, Cel ce te-am născut prin Taina Botezului, Cel ce te-am hrănit și întărit cu Duhul Sfânt în Taina Mirului, Cel ce te slobozesc din jugul păcatelor, Cel ce ți-am rânduit Preoție sfântă, ți-am arătat neîntinarea minții și îți tă mădulesc boalele tale cele sufletești și trupesti.

Iată, Eu — Hristos — sunt Cel ce îți grăiesc prin suferințele flămânzilor și bolnavilor și prin mâna întinsă a celui lipsit. „Eu sunt — Hristos —, Cel ce grăiesc cu tine“ în fiecare clipă a vieții tale. Mă auzi, tu, oare?

D. Călugăr

Realizările Asirei Bănățene

Acliunea de ridicarea culturală a țării noastre la nivelul creației superioare a Banatului cu imensele lui bogății culturale ca fiind unul dintre centrele de plănădire și rodire a poporului ro nănesc este întreprinsă de intelectuali reali ai satelor noastre.

Astfel distinsul notar d. Ciugudeanu Cornel a reușit să cointerețeze locuitorii din comuna Nițhidorf, jud. Timiș Torontal, cari împreună cu conducătorii firești ai satului au întemeiat un Cerc cultural al Asirei cu scopul de a lucra de aici înainte cu puteri unite la înfăptuirea frumosului program cultural de lucru pe care l-am alcătuit.

Inițiativa luată în spiritul „Asirei“ va face ca Cercul cultural să picure în sufletele sătenilor un delennul nădejdiei în dreptate și lumină.

* * *

Satul care astăzi luptă cu multiple greutăți cum a suportat toate jertfele și în vremurile trecute simte nevoia de un jar sufletes; pe lângă cari să-și prăjească sufletele și să-și ridice temperatura la acel grad, încât să dorim cu toții trăirea unei vieți în încordări și eforturi maxime.

Astfel îndemnați de învățătorii satului care desășoară o vrednică activitate culturală locuitorii din com. Hitiaș, jud. Timiș, s'au întrunit și au întemeiat un Cerc cultural al „Asirei“.

Statutul bătrânei Asociațiuni „Astra“ l-au găsit că răspunde nevoilor și năzuințelor lor de astăzi, cici prin el se păstrează cele mai prețuite comori ale satului nostru: graiul, portul, datinele și credința strămoșească.

Alegându-și statul în frunte cu d. înv. dir. Const. Popescu, au hotărât și un program minimal de lucru al cercului ca strângerea fondurilor pentru clădirea unei case naționale. „Astra bănățeană“ luptând cu greutățile și diminuarea programului de activitate, a donat Cercului în mod gratuit o bibliotecă alcătuită din cărți bune întremătoare de suflete.

A. S.

SFATURILE DOCTORULUI

Boabele de afine

Din boabele de afine se poate prepara un medicament foarte bun împotriva diareii (ardnare), a indigestiei și alte dureri și tulburări ale stomacului și a matelor.

Se tau boabele de afine, se aleg ca să nu rămână și alte corpuri străine, se pun într'o sticlă pără se umple cam 3 sferturi din conținutul ei. Se toarnă peste ele țutcă sau alcool de 35—40 grade pără se umple sticla. Se păstrează în loc pătrolt la răcoare 7—8 zile, apoi se întrebuițeză și boabele și rachiu.

În caz de diaree sau indigestie, se dă la oănenii mari un păhărel înainte de mănăcare de 2—4 ori pe zi, iar la copiii câte 1 linguriță de 2—3 ori la zi.

Nu se recomadă acest medicament la copil mici, la sugari și peste tot la copiii miți sub 4 ani.

Medicamentul se face vara când se coc afinele și se păstrează tot anul.

Medicamentul acesta fiind ușor de făcut, fiind plăcut la întrebuițare și indicat de către medici foarte distinși, poate fi de folos neprețuit în oricare casă cu deosebire în timpul verii când se produc multe cazuri de diaree (ardnare) însă nu este îngălat a se întrebuițea prea mult și prea des, decât alăta cât se prescrie și numai când este nevoie.

Amnistia din Polonia

Am scris și noi, mai înainte, că guvernul polonez a făgăduit iertare tuturor celor ce încetează să mai activeze în organizațiile secrete înarmate. Aflăm acum că aproape 60 mii de oameni au beneficiat de această amnistie. Ei au predat autorităților guvernamentale 10 tunuri, 12 mitraliere, 72 pistoale automate, 832 puști mitraliere, 2752 pistoale automate, 6839 arme ușoare etc., precum și mari cantități de muniții.

▼ DACĂ CITEȘTI GAZETA, nu e arunca, ci împrumut-o și veal-
▲ ului pentru a o cunoaște și ei.

FOISOARA

LA ADVOCAT

De felul meu sunt un om pașnic. Nu râvnesc la averea altuia și nici nu pismulesc pe cei mai înstăriți ca mine. Am trăit în sărăcie dar am fost om cinstit și cu frica lui Dumnezeu. Am ținut legile lui și pe ia judecăți n'am umblat până mai acum într'o zi când Ucigă-l Toaca mi-a adus ca vecin un blestemat de om, care mi-a urit viața de-mi venia să-mi iau lumea în cap... Și, după cum vă spuseli omul acesta era omul lui Bată-l Crucea, nu știa ce-i cinstea și omenia, și nu se temea nici de bătaia lui Dumnezeu nici de legile omenesli. Imi culegea poamele din grădină ca și când ar fi fost grădina lui, imi lua legumele, și găina pe care putea pune mâna nu o mai vedeam mai

mult. Era în stare să iure și oul de sub cloșcă. Ba într'un rând m'a înșelat de l-am împrumutat niște bani și oricât am încercat nu i-am mai putut scoate dela el. Am răbdat eu cât am răbdat, dar și răbdarea își are marginile ei, și într'o zi m'am dus la un avocat să-mi caute dreptate...

Pe avocatul Munteanu îl cunoșteam de mult, că era din loc de pe la noi din Bogoloaia, om de omenie, cu înțelegere pentru necazurile celor necăjiți. Biroul lui, era plin de oameni și muieri. Am găsit acolo pe moșul Ilie clopotarul din Bogoloaia, pe nana Anghira de după deal, și pe Sinefa lui Ionu lui Mitru a Diacului. Alături de mine stătea un om tare năcăjit din Inuri. Iși vânduse pe semne averea dela părinți, vreo cinci jugăre de loc, ca să cumpere alte cinci jugăre dela un domn plecat din comună la Cluj, care erau așezate mai în vatra satulu. El i-a dat banii în toată regula, numărați în fața maritorilor până într'un creișar. Scrisoare nu

i-a făcut că zicea că se grăbește să plece la Cluj unde îi în țarg cu o casă și dacă nu pleacă imediat pierde țargul. Omul încrezându-se în omenia lui, s'a învoit să vie după ce își aranjează treburile ca să-i facă contractul. La așteptat azi, l-a așteptat mâine, l-a amăgit o lună, l-a amăgit două că, ba că așa, ba că pe dincolo, până la urmă i-a spus verde în față: „Bade Simioane, nu te supăra, dar eu nu pot să-ți mai fac contractul. Iți dau banii înapoi, că nu mi-am cumpărat casă“... Când am auzit una ca asta mi s'a făcut negru înaintea ochilor. „Cum după șase luni de zile vrei D-ta să-mi iei locul și să-mi dai banii înapoi? D'apoi ce să mă fac eu cu banii aceia? Că atunci am dat pentru ei cinci jugăre de loc iar acum nu mai pot lua o vacă“. Și așa m'am cătrănit că dacă nu era femeia să mă iele cu buna, imi vindeam sufletul necuratului; că-mi făceam singur dreptate“.

Când am auzit o întâmplare ca asta toți ne-am amărit în sufletele noastre,

AFACERISTUL

Acesta nu e numai un cuvânt la ordinea zilei, ci și un individ din mulțimea unor necunoscuți. Nu-l cunoaștem numele și după felul îndeletnicirii sale l-am boțel „afaceristul“. Aproape nu e zi în care să nu-l întâlnească în drum atât săteanul cât mai ales orășeanul. Cel din urmă este nevoit în fieștecare zi nu numai să pricească — lucru și mai dureros — ci să suporte pe lângă prețurile neînchipuit de mari și neomenoasa mustră și de bunăvoință cu totul lipsita figură a nevrednicului și ticălosului afacerist.

Asemănarea omenească, domestică — priviți-! — și-a schimbat-o într'una sălătească, și își apare în față ca o dihanie din cele mai urâte la înfățișare.

Nu mai repetăm cuvintele de atâtea ori pomenite prin toată presa din țară și în țările locuri, despre greutățile ce le străbatem și despre mizeria pe care o îndură mulțimea. Repetarea acestora ne mărește evoluția ce mocnește în suflet și ne zălărnicește toate pomirile bune.

Suntem verificați în ale suferinței, ne-am îngăduit să dovedim că nerăbdarea este un viciu ce nu ne aparține. Peste voința noastră însă — o leacă mai slăbită ce e în dreptul — a răsărit printre măruntațele sufletului nostru, ca pălămida printre holde, tra și scârba.

Cum să nu-l urăști și să nu-l scârbești pe acela care toată ziua aleargă numai după afaceri necinstite și „jumulituri“, speculând pe trudnicul nostru spate. Gâdnul lui făurește încontinuu planuri de a înșela pe țăranul producător să zicem și de a pune apoi prețuri urcate pe care trebuie să le suporte toți aceia cari sunt lipsiți și trăiesc numai după munca lor cinstită.

Acesta e afaceristul, ticălosul și nemernicul de azi, care dintr'o meserie onorabilă, comercială, a făcut o operă criminală, numai ca să se îmbogățească cât mai mult și cât mai repede posibil, ca apoi să se răsfățe în de toate.

Doamne, câtă îngustime de minte, ce inimă fără pic de milă, câtă nerușinare și ce judecată deșartă!

Poți sângunosule să te sdrobești ori cât ai vrea că tot nu ajungi la vreun rezultat. Și tu harnicile și priceputule la fel să păfești. Ce să mai zicem de tine

ne-am scârbit de așa înșelăciune ticăloasă și ne-am dat cu părerea că „Legea“ tot va trebui să-i facă dreptate.

Moșul Ilie clopotarul avea necazuri cu vecinii. După ce i-a murit baba și-a dat averea lor, pe finere. Acum de finut îl înșelă dar vai de capul lui câte nu îndură, mai ales dela nurori și nepoți. „Nu zic că vreau să le iau averea înapoi, dar vreau să-l rog pe d. doftor să-i cheme aici de față și să-i rușineze, că D-lui îi dela noi din sat, îl cunoaștem și ne cunoaște și dânsul, și cred că o să-l asculte“.

„Sinefta lui Ionu lui Mitru a Diacului ne uită nerăbdătoare la ceas. „Ii târziu și nu mai vine“.

„Are și D-lui multe treburi și alergături, ba sus la judecătorie, ba jos la tribunal, ba la parchet, ba la notarul public și cărțile funduare cu necazurile oamenilor care pe zi ce trece is tot mai multe și mai mari“, răspunde un om slab și galben, care stătea pe un scaun mai

Viitorii lucrători și meșteșugari

Potrivit cu bogățiile pământului și a însușirilor neamului nostru, țara românească nu mai este fără numai agricolă ci și industrială. Pe drumul industrializării avem foarte multe de făcut, pentru că populația dela sate — și azi aproape și cea orășenească — este cu covârșire românească, iar puterile de căpetenie ale vieții economice: industria și în bună parte negoțul și meșteșugurile, sunt ale altora. Dacă populația sătească românească este producătoarea bogățiilor agricole, atunci și prețuirea acestor bogății, prin schimbarea lor în produse industriale ca și împărțirea acestor produse, trebuie să fie tot în mâna noastră. La acest rezultat însă nu să poate ajunge dintr'odată. Trebuie un timp mai îndelungat în care să creștem copiii noștri pentru această țintă, iar pe deasupra Statul să vină în ajutor prin felurite mijloace, cari n'au rost să le înșirăm acum aici.

— între mulți așa de rar și de greu de găsit — om cumsecade și cinstitule?

Zadznică îți va fi orice strădanie ducându-te mereu pe căile propovăduite de cei cu bună știință și cu dreaptă credință, dacă nu ești... un afacerist, va cuteza să zică cneva.

Greșită înțelegere!

Suntem convinși că cei cu astfel de judecată și fapte, amarnic se vor înșela „în ziua cea de apoi“, în ziua dreptei judecăți. Aleargă să-și clădească comori pe spinarea celor nevoiași și pentru suflet nu clădesc nimic.

Vrând-nevrând într'o zi oarecare — nici el nici noi nu știm când — vor fi doborâți la pământ, strânși de coasa morții și aruncați în focul Ghenei. Ii întrebăm: Ce veți face cu comorile voastre în clipa aceea? „Nebunilor cui vor rămânea?“

Să ia aminte, deci, toți nemernicii afaceriști că într'o bună zi vor fi trântiți la pământ și vor avea de suferit mai mult chiar decât aceia de pe spinarea cărora ei și-au ridicat comori aci pe pământ.

Nu dorim moartea păcătosului, ci îndreptarea lui — zice sf. Scriptură — dar pentru nemernicii și păcătoșii cari nu vor să se îndrepte, nu vrem decât să-i mistue focul Ghenei.

Trăian Chirilă

la o parte și pe care abia l-am băgat în seamă până acum.

„D'apoi că arvocații din asta trăiesc“, zise nana Anghira, așa ca să zică și ea ceva...

„Trăiesc și nu prea, că oamenii is ticăloși, după ce le face bine și-i scapă din necazuri uită să mai treacă pe la cântălărie și să-și plătească datoria“, răspunse supărat omul.

Și așa, mai cu una, mai cu alta, trecu timpul și într'un târziu veni și avocatul. Era obosit și amărit. Pe semne că nici pe dumnealor nu-i crușă viața de grijile și amărăciunile ei. Ne dete bună ziua, ne privi pe toți cu blândete și durere, pe urmă mă pofti în camera de alături.

„Să poștească dumnealor întâi, că-s mai de departe și cu necazi mai mari, eu is de aici din oraș și pot să mai aștept“.

Ioanel Flores

Citiți și răspândiți

Foia Poporului

Ceea ce ne preocupă în acest articol este educația viitorilor lucrători specialiști, tehnicieni și meșteșugari patroni și anume acel tineret care învață o meserie pe calea uceniciei, deci în atelierele meșteșugarilor și în fabrici. Tineretul acesta este ales în cea mai mare parte din copiii satelor, în deosebi din lumea plugarilor.

E delă sine înteles că pentru a deveni un iscusit lucrător, tehnician sau meșteșugar patron, e nevoie de o bună pregătire profesională. În cazul nostru această pregătire se capătă practic în atelier, iar științific în școala de elevi ucenici. Schimbările ivite în viața noastră economică după primul și al doilea război mondial, pun în primul rând pregătirea profesională a personalului din întreprinderile industriale, fie mari fie mici, pentru ca producția românească să poată sta alături de cea străină în concurența (întrecere pentru ieftinătate și calitate a produsului) dintre oamenii aceleiași țări și dintre țări, iar în al doilea rând vine pregătirea intelectuală, care de asemenea trebuie făcută cu îngrijire, pentru ridicarea cât mai sus a nivelului cultural al personalului.

Toată această învățătură trebuie însă întregită cu o educație adevărată și de această educație ne ocupăm acum, căci fără ea toate însușirile de iscusit specialist rămân fără prețuire. Educația elevilor ucenici se face în cea mai mare parte în căminele industriale și nu trebuie trecut cu vederea că Statul și patronii au făcut și fac mari jefțe pentru întreținerea lor și deci au tot dreptul să culeagă cele mai frumoase rezultate educative, pentru că tinerii elevi ucenici să facă față cu fală, în situația lor de mai târziu. De asemenea trebuie avut în vedere că virtuțile și caracterul se formează tocmai la etatea când tânărul trece prin ucenicie. Prin educație dăm elevului ucenic însușirea anumitor reguli și bune deprinderi practice până la a-i deveni o a doua natură, pentru ca el să nu jignească pe altul, nici să-l scadă pe dânsul, ci să-l înalțe și să mulțumească pe ori care semănă cu care vine în legătură.

Această educație însă n'o poate face ori cine, ci numai oameni cu anume pregătire și care să aibă o inimă caldă și binevoitoare, un suflet care se gândeste cu drag la viitorul tinerilor ucenici și-i urmărește în toți anii uceniciei până la ridicarea lor ca lucrători calificați, întocmai ca și un grădinar care urmărește floarile până la desfacerea bobocilor în petale, sau a legumelor semănate până ele dau rod. Ori felul cum să înțelege și să face educația în multe așezăminte școlare este mai de grabă o ocară adusă educației. Dar dacă în acele așezăminte educația mai poate fi îndreptată prin alte mijloace, în cămin trebuie cu desăvârșire ca educația să nu dea greș.

Scrind aceste rânduri nădăjdum că Ministerul Muncii, ajutat de patroni, va găsi mijloace bănești înedistulătoare, ca cei peste 100.000 elevi ucenici să fie crescuți în mod deosebit, de oameni anume cu această îndeletnicire, pentru că nici o jefță nu-i prea mare când e vorba de pregătirea temeinică a celor ce formează nădejdea noastră într'o soarta mai bună.

Ion Martin

Informațiuni

La Constanța a sosit un nou transport de cereale din străinătate. Vasul „Kemp Beetle” a adus: 223 vagoane ovăș pentru sămânță, 350 vagoane porumb pentru sămânță și 302 vag. porumb pentru hrană. Din Statele Unite au sosit patru vapoare încărcate cu ovăș, porumb și floarea soarelui. O parte din aceste cereale sunt pentru sămânță și o parte pentru hrană.

În zilele din urmă au căzut ploii parțiale în diferite regiuni ale țării. Însămânțările de porumb continuă. Sunt speranțe că vor mai cădea încă ploii.

Seceta din cei doi ani cari au trecut se datorește despăduririlor din timpul războiului. Oamenii de știință au stabilit că o regiune cu cât are arbori mai puțini cu atât va suferi mai mult de secetă.

Din lumea largă...

„Omul minune” care vindecă toate boalele

Avak Hakabian, un tânăr vindecător din Teheran a sosit în Statele-Unite pentru a vindeca pe fiul celui mai mare cultivator de vie din California.

Când Avak s'a coborât din avion, foarte mulți oameni i-au sărutat vestimintele și mâinile, în nădejdea că vor fi vindecați de diferite boale.

Acest tânăr vindecător care a fost lucrător la un surar, declară că a primit puterea de a vindeca în vis și că toate vindecările le face „cu ajutorul lui Dumnezeu”.

În India

au murit peste 14.000 de oameni de ciumă. Prin acele părți de lume mai bătute încă holera și vărsatul regru. Numărul celor supuși tratamentului este cam de 38 mii.

Cuții de sardele...

În orașul Sherghei, niște cutii de sardele au fost trecute dela un negustor la altul de vreo douăzeci de ori. Fiecare negustor, prin vânzarea cutiilor de sardele, a căutat să câștige cât mai mult. În cele din urmă, un cumpărător mai flămând, în loc să vândă cutiile altuia, s'a apucat să le desfacă pentru a se hrăni. Peștele din cutii însă era stricat încât nu se putea mânca. Furios, el a protestat față de cel ce-i vânduse cutiile cu sardele.

— Le-ai deschis? îl întrebă uimit acesta. Cum se poate să faci o astfel de prostie? Aceste cutii nu sunt fabricate pentru a fi mâncate, ci numai pentru a fi vândute, cumpărate și iar vândute...

În com. Telu

din jud. Dâmbovița trăia o familie harnică: Ion Uța cu soția sa Dumitra și fiul său Ion. Dumitra a dat în dragoste cu un fecior din sat. La un moment dat Ion Uța a dispărut din sat. Căutat în toate părțile, n'a mai fost găsit. Au trecut doi ani, după care, șeful postului a primit un denunț în care se spunea că Ion Uța e îngropat sub vatra focului din casa sa. Șeful postului s'a dus la casa cu pricira și, după ce a săpat „sub vatra focului” a găsit cadavrul lui Ion

Dela o săptămână la alta

La noi în țară

Arestări pentru activitate subversivă

Ministerul Afacerilor Interne face cunoscut că organele Siguranței Statului au arestat anumite persoane care, prin activitatea lor, au călcat legile țării, organizând acțiuni de tulburare a ordinii publice și anume: instigare la dezordine, atătare la ura de rasă și au creat organizații cu caracter subversiv, pregătind și comițând acte de teroare și sabotaj. După terminarea cercetărilor cei vinovați vor fi înaintați instanțelor de judecată.

Noul ministru al Bulgariei

la București a prezentat, în ziua de 6 Mai 1947, scrisorile de acreditare. Audiența la Majestatea Sa Regele s'a desfășurat după regulile obișnuitului ceremonial. În cuvântul Său, M. Sa Regele a mulțumit poporului bulgar pentru ajutoarele trimise celor înfomețați. Tot în zilele trecute, noul Ministru al Danemarcei la București, a prezentat scrisorile de acreditare Majestății Sale Regelui Mihai I.

La festivitățile

din zilele de 9 și 10 Mai din capitală a luat parte și Generalul Heliodor Pika, Subșeful Marelui Stat Major al Armatei Cehoslovace. Cu acest prilej, Generalul Pika a împărțit decorații unui număr de ofițeri și soldați români cari, prin lupta lor, au contribuit la eliberarea Cehoslovaciei. Decorațiile sunt conferite în numele Președintelui Benes. S'au distribuit 5000 de decorații.

Delegația guvernului român

care, în frunte cu d. prim-ministru Dr. Petru Groza, a luat parte la serbările săptămânii româno-maghiare dela Budapesta, s'a reîntors în capitală.

În alte țări

Tratatele de pace

cu România, și celelalte țări cari au luptat alături de Germania, vor intra în vigoare pe la sfârșitul unei Mai, după cum declară un purtător de cuvânt al ministerului de externe britanic. Până atunci, cele patru mari puteri vor ratifica aceste tratate.

Generalul Marshall

a cerut ratificarea urgentă a tratatelor de pace. În fața comisiei de afaceri străine a senatului, Generalul Marshall a declarat: „Dela înapoierea mea dela Conferința din Moscova, cred cu și mai multă fermitate că tratatele de pace cu Italia, România, Bulgaria și Ungaria

Uta. Dumitra, luată din scurt, a recunoscut că, împreună cu fiul său, și-a ucis bărbatul pentru a se putea căsători cu fiicăul din sat.

Ambii criminali, descoperiți după doi ani, își vor primi pedeapsa. Și din această întâmplare se poate vedea că, mai de vreme sau mai târziu, fiecărui faptă își primește răsplata. Adică, vorba românilui: „Dumnezeu nu doarme”.

trebuie să fie ratificate cât mai curând cu putință. Generalul Marshall crede că situația internațională s'ar înrutăți în cazul când, din vina Statelor Unite s'ar produce o întârziere în ratificarea tratatelor de pace, sau când ele ar respinse. De aceeași părere e și d. Benes, fostul secretar de stat al Statelor Unite.

Patriarhul Alexei al Moscovei

va sosi în România pe la sfârșitul lunii Mai, împreună cu ministrul Karpov. Programul vizitei este întocmit la Ministerul Cultelor. I.P.S.S. Patriarh Alexei în timpul șederii în țara noastră, va vizita o seamă de mănăstiri și așezăminte bisericești. Înaltul Prelat va vizita și Sibiu, Clujul și Oradea.

Schimb de populație

între Cehoslovacia și Ungaria. În decurs de trei săptămâni au fost schimbate 4000 slovaci contra 4000 unguri. Schimbul de populație continuă.

Mareșalul Kesselring

fostul comandant al forțelor germane din Italia, a fost condamnat la moarte prin împușcare de tribunalul militar britanic. Kesselring a declarat avocatul său că, dacă va fi condamnat la moarte, nu va cere tribunalului să-i fie schimbată pedeapsa. Totuși avocatul va face apel împotriva acestei sentințe.

Guvernul francez a fost reînnoit

Punându-se în discuția parlamentului francez problema prețurilor și a salariilor, guvernul Ramadier a obținut vot de încredere al parlamentului. Pentru actuala politică a guvernului au votat 360 deputați iar contra acestei politici au votat 186. În urma acestui vot, miniștrii comuniști din guvernul francez au fost înlocuiți.

Președintele Republicii Ungare

D. Zoltan Tildy a declarat că problema Ardealului este definitiv rezolvată prin tratatul de pace și că poporul maghiar dorește să trăiască în pace cu toți vecinii.

Gandhi

conducătorul politic al Hindușilor și Jinnah conducătorul politic al Musulmanilor au avut o întâlnire. Conducătorul poporului musulman crede că numai împărțirea Indiei în două ar aduce în țelgere și pace între Hinduși și Musulmani. Gandhi s'a opus. Cei doi fruntași s'au învoit totuși ca să îndemne poporul la ordine și liniște.

Frontiere

dintre Polonia și Uniunea Sovietică au fost fixate definitiv după cum anunță postul de radio Varșovia.

Guvernul italian

a hotărât să ceară oficial ca Italia să fie primită în sânul Organizației Naționale Unite.

În camera comunelor

s'a votat legea prin care serviciul militar obligatoriu se reduce dela 18 la 16 luni.